

[Axel Dam.]

lovsørgsmaal i det hele taget var Sager, vi ikke forstod os paa. Jeg vil netop være saa ubeskedent at sige, at jeg snarere tiltror os større Forstand paa disse Spørgsmaal end Flertallet af de almindelige menige Rigsdagsmænd, der stemmer om dem; det er nemlig Ting, vi har sat os ind i. De Ændringsforslag, som vi positivt har stemt for, har vi ogsaa haft den Glæde at se vedtaget; ogsaa dette er en Grund for os til at stemme for Forslaget. Men fandtes der ingen anden Grund, vilde den Grund være tilstrækkelig, at en Vedtagelse af dette Forslag er den eneste Maade, hvorpaa vi i Øjeblikket kan komme af med den forældede Straffelov, vi har. At det foreliggende Forslag er langt bedre, derom kan dog intet nulevende Menneske være i Tvivl, og dette er altsaa Grunden til, at vi stemmer for Forslaget.

Julin: Ogsaa jeg skal tage Hensyn til den højtærede Formands Henstilling om at fatte sig i Korthed, men jeg vil ikke undlade at anføre, at jeg er af den Formening, at saa sørgeligt, som Forholdene har udviklet sig her i Landet, ikke mindst i dette Slægtled, vil der sikkert være Brug for en ændret og en mere moderne Straffelov end den, der nu gælder. Jeg siger dette for at give Udtryk for, at skønt jeg ikke anser mig selv for at være Fagmand paa dette specielle Omraade, hverken som Retshaandhæver eller Forbryder, har jeg saa megen Forstaaelse af de faktiske Forhold, at jeg indser, at visse Ændringer visselig vil være ønskelige.

Men skønt jeg altsaa gerne saa en ny Straffelov gennemført, kan og vil jeg ikke her ved tredie Behandling ved at stemme for Lovforslaget tage Medansvar for dets Gennemførelse i den Skikkelse, det har faaet ved anden Behandling her i Tinget, og jeg skal tillade mig ganske kort at motivere hvorfor.

Der er i Lovforslaget en Tendens til at mildne Straffen eller helt lade den bortfalde for nogle af de uhyggeligste og modbydeligste Forbrydelser. Jeg skal nævne Voldtægtsforbrydelserne. Hvor forskellige vi end er, og hvor forskelligt Syn vi end kan have paa mange Forhold, tror jeg indtil videre, vi alle er enige om, at en Forbrydelse som Voldtægt er af en saa sjælsraa og skæbnesvanger Art, at Straffen for den ikke let kan blive for haard. Men hvorfor saa mildne den? Jeg skal ogsaa nævne Straffen for Barnemord, der jo, som den ærede Ordfører udtrykte det, er mildnet ganske betydeligt.

Eller Straffen for Fosterdrab — det ærede Medlem Hr. Pürschel brugte her det samme Udtryk, at Straffen er mildnet betydeligt, det er jo endogsaa saadan, at den helt kan bortfalde, og at der ikke kan ske Paatale et Aar efter, at Forbrydelsen har fundet Sted. Og for Fødsel i Dølgemaal kan Straffen ogsaa ganske udgaa. Medlidenhedsdrab — ingen Straf. Jeg synes, det er en meget betænkelig Sag, at der kan forekomme Tilfælde, hvor Børn kan dræbe Forældre og Forældre kan dræbe Børn, uden at der paafølger Straf.

Hvad der ogsaa gør mig meget betænkelig ved dette Lovforslag, er, at det er ganske strafrit at udbrede og uddele utugtige Skrifter til unge Mennesker, saa snart de er fyldt 18 Aar. Naar man har en lille Smule Kendskab til Ungdommen, ved man, at netop den Alder er en meget farlig Alder for de unge, og at de meget let kan lade sig paavirke i den Alder. Jeg anser det for en meget stor Mangel ved Lovforslaget, at der ikke findes Straf for en saadan Ugerning, som jeg anser det for at være at søge at dryppe Gift i saadanne unge Sjæle.

Jeg beklager ogsaa meget, at der ikke i Lovforslaget findes nogen Straf for Blasfemi, Gudsbespottelse. At det skal være lovligt, er meget beklageligt.

Endelig skal jeg nævne Dødsstraffen. Herom vil jeg gerne sige, at dens Afskaffelse efter min Mening er en farlig Sag for Samfundet. Dette, at den lovgivende Myndighed gennemfører en Straffelov, der bestemmer, at Mordere er de eneste i dette Land, der ikke risikerer at miste Livet, turde være en farlig Sag.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg beklager, at dette Straffelovforslag, der — det skal anerkendes — har saa mange gode Sider og tillige bærer Vidnesbyrd om, at der ligger et stort og omfattende Arbejde bagved, ikke paa de vigtige Punkter, jeg her har nævnt — og for øvrigt paa andre vigtige Punkter —, har faaet en saadan Affattelse, at det er muligt med en frelst Samvittighed at stemme for det. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at det vil lykkes at faa Lovforslaget vedtaget her i dette høje Ting. Der er saa ikke andet at haabe paa end, at det paa sin videre Gang gennem Rigsdagen maa faa en saadan Affattelse, at Loven, naar den endelig er vedtaget, maa kunne være et Værn for de smaa og svage i Samfundet, for vore Kvinder og Børn og for det, som for mange af os er helligere og dyrebare end alt andet.

Bindeslev: Der er indenfor mit Parti kun een Mening om Ønskeligheden og Be-